

Nr 368.

Av herrar **Wahlmark** och **Velander**, om pension åt vaktmästaren hos första kammaren *M. J. Ericsson*.

Vid flera tillfällen har riksdagen beviljat pension åt befattningshavare, som vid avgång från långvarig tjänst hos riksdagen befunnits vara i behov av pension. Ett sådant fall föreligger nu åter.

Vaktmästaren Moses Jonas Ericsson, född den 2 april 1883, har alltsedan den 1 maj 1912 tjänstgjort såsom vaktmästare hos riksdagens första kammare. Dessförinnan, åren 1910—1912, tjänstgjorde han som vaktmästare hos 1902 års löneruleringskommitté.

Såsom framgår av bankoutskottets memorial nr 28 vid innevarande års riksdag, drabbades Ericsson den 23 februari 1946 av sjukdom, som för honom föranledde behov av längre tids sjukledighet. Ericsson intogs å Sabbatsbergs sjukhus, därifrån han nyligen utskrivits. Enligt ett av läkaren vid nämnda sjukhus O. Göhle den 22 maj 1946 utfärdat intyg lider Ericsson av höggradig arterioscleros med i intyget närmare angivna symptom. I läkarintyget förklaras, att man kan anse, att Ericsson är arbetsoförmögen och att man ej heller kan vänta någon arbetseffektiv förbättring. Lämpligt vore därför, om Ericsson kunde komma i åtnjutande av pension.

Med hänsyn till innehållet i nämnda läkarintyg är det icke att förvänta, att Ericsson skall kunna återinträda i tjänst hos första kammaren. Vid sådant förhållande torde han icke vidare kunna kvarstå vid sin anställning hos riksdagen. Då han emellertid saknar personliga tillgångar och för sitt uppehälle är helt beroende av sin avlöning från riksdagen, torde det vara nödvändigt att i samband med hans entledigande bereda honom någon pension. Då riksdagens senast beviljade en med Ericsson jämförlig befattningshavare pension, bestämdes beloppet till 1 200 kronor för år. Detta belopp synes dock vara alltför knappt tillmätt, och vi föreslå därför, att pensionen i förevarande fall bestämmas till 1 800 kronor för år.

Med hänsyn till Ericssons långvariga anställning i riksdagens tjänst torde han — såsom skett i andra likartade fall — jämväl böra komma i åtnjutande av en gratifikation å 1 200 kronor.

Under åberopande av det anförda hemställa vi,

att riksdagen må medgiva, att vaktmästaren hos riksdagens

första kammare Moses Jonas Ericsson må uppbära dels den 1 juli 1946 en gratifikation av 1 200 kronor, dels ock från och med den 1 juli 1946 under sin återstående livstid en årlig pension av 1 800 kronor.

Stockholm den 1 juni 1946.

C. P. Wahlmark.

Gustaf Velandér.
